

tagelsen af et saadant Vndringsforslag. Da det imidlertid er stillet af hele det samlede Udvalg, har jeg meget lidet Haab om, at jeg ved at forsøge paa yderligere at præcisere min Mening skulde kunne bevirke dets Forkastelse, og jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at de samme Grunde, som gjorde, at jeg i Landstinget modsatte mig Vndringsforslagets Vedtagelse, fastholder jeg endnu. Vndringsforslaget under Nr. 2, der ikke er af reel Betydning, har jeg Intet at erindre imod. Hvad angaar den ærede Ordførers Omtale af den saakaldte Garantifond, ville de Udtalelser, som ere faldne her, saavel som de, der tidligere ere fremkomne om dette Anliggende, naturligtvis medføre, at jeg paa et senere Stadium vil tage denne Del af Sagen under næste Overveelse. I dette Dieblit finder jeg ingen Opfordring til at udtale mig nærmere derom.

Tauber: Jeg tror, det vilde have været ønskeligt, hvis den høitærede Minister vilde have udtalt sig noget nærmere om det sidste Punkt, der blev omtalt. Det har vel ikke været Udvalgets Mening, ialtsald saavidt som jeg kjender dets Ansættelse, at den høie Regjering skulde fastholde sit oprindelige Standpunkt i saa Henseende og knytte sin Koncession til den omhandlede Kreditforening til, at en saadan Garantifond oprettedes. Som den ærede Ordfører bemærkede, vil jo Forholdet i Virkeligheden blive det, at man stiller Foreningen i Provisionsforhold til den paagældende Bank; man paalægger Foreningen et meget betydeligt Offer, og dette Offer vil medføre, at Reservecapitalen, og dermed ogsaa samtlige Interessenters Andel i Reservecapitalen, vil stige meget langsomt. Naar der skal gives en Procent af hvert Laan dertil, vil selvfølgelig Reservecapitalen formindskes med et saadant Beløb, og det vil følge ig. vare temmelig længe, inden Foreningen igjen vil blive udløst af et saadant Forhold. Den Betyggelse, som opnaas derved, vil der fra Statens Side være saa meget mindre Grund til at kræve, naar man ophæver den eneste Bestemmelse, som kunde give Staten en særlig Interesse i, at denne Forening var sikrere end alle andre, nemlig Bestemmelsen med Hensyn til Anbringelsen af Umyndigedes Midler i Foreningens Obligationer. Naar denne Bestemmelse ophæves, vil det Offentlige ikke have nogen Grund til at paalægge en privat Forening en saa byrdefuld Bestemmelse. Jeg skal ikke tale om, hvorvidt der ellers kunde være Opfordring dertil, men det maa erkjendes, at naar denne Bestemmelse udgaar, vil der aldeles ikke være nogen Marsag dertil. Det Hele vil altsaa være, at man giver den paagældende Bank en Begunstigelse paa den eventuelle Forenings Bestyrelse, og det vilde være saa urigtigt, at det skete, at jeg tror, at naar der er Tale om at give en Lov om en saadan Forening, maa man udtrykkelig værges sig derimod, hvis den høitærede

Minister ikke kan give en mere beroligende Forsikkring, end han har kunnet give i dette Dieblit.

Indenrigsministeren (Stæel): Ja, det ærede Medlems Udtalelse vil jo kun forsøge de Hensyn, som give mig Anledning til at tage Sagen under nærmere Overveelse. Det har jeg allerede sagt, og ud derover vil jeg ikke erklære mig.

Da ikke flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Vndringsforslag af Udvalget under Nr. 1:

I § 1 Linie 3 ændres „,“ foran „d.“ til „og“, og Ordene „og § 3“ udgaa vedtoges uden Afstemning.

Vndringsforslag af Samme under Nr. 2:

§ 1. f. 1. Efter „63 Aar“ tilføjes: „eller hvert Halvaar betale et fast Afdrag af mindst 0,65 pCt. af Laanets oprindelige Beløb“.

Vedtages foranstaaende Vndring, indskydes der foran „Afdrag“ i 2den Linie under f. Ordet „stigende“ vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 1 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

§ 1.

Indenrigsministeren bemyndiges til at meddele Stadfæstelse paa Statuter for en Kreditforening af Grundeiere i Kjøbenhavn og Omegn og at tilstaa Foreningen de i Lov af 20de Juni 1850 § 2 a., b. og d. anførte Begunstigelser paa følgende Betingelser, nemlig:

a) at der i Foreningen er anmeldt Interessenter til et Beløb af mindst 1 Million Kroner, hvis Eiendomme ere beliggende paa Staden Kjøbenhavns Grund, i Frederiksberg Bydistrikt eller i de Dele af Brøndshøj, Taarnby og Quidovre Sogne, for hvilke der henholdsvis under 27de September 1876, 28de Februar 1877 og 14de Oktober 1878 af Justitsministeriet er stadfæstet Bygningsreglementer; b) at Ingen antages som Interessent for en større Sum, end at Bebestelsen derved i intet Tilfælde kommer til at overstige $\frac{3}{5}$ af den til Pant tilbudne Eiendoms